

[Landbrugsministeren.]

det ærede Medlem Hr. Kyed, anført, at det vilde være umuligt for Landmændene, naar man satte Indbetalingen i Forhold til Handelsværdien, at udbetale disse Penge.

Jeg vil gerne hertil sige, at der er jo ingen Tvivl om, at Oprettelse af en saadan Renteudligningsfond med Pligt for Landmændene til at indbetale i de gode Tider og med Ret til Udbetaling af Fonden i de daarlige Tider i høj Grad vil modvirke den Stigning i Handelsværdien, som Ejendommene undergaar under Højkonjunkturer, og det Fald i Priserne, der indtræffer, naar Konjunkturerne gaar nedad. Derfor er det netop, vi fra vor Side har foreslaaet, at Ud- og Indbetalingen skal foregaa ikke efter Handelsværdien, men efter de paa-gældende Ejendommers Skatteværdi. Den Kritik, der her er fremført af Partiet Venstre, drejer sig jo ikke om større Ting, end at man maatte kunne forhandle sig til Rette derom, hvis man overhovedet vil ind paa en Lovgivning paa dette Omraade. Men man faar det Indtryk ved at se paa Venstres Stilling saavel som paa de Konservatives Stilling, at man ikke ønsker at komme ind paa en Lovgivning, der i kommende Tider kan modvirke Kriser som dem, vi nu har oplevet, og jeg maa sige, at det anser jeg for en fuldkommen uholdbar Stilling for Partierne at indtage under Landbrugets vanskelige Forhold.

Man kan ikke slippe fra dette Forslag ved ikke at omtale det eller ved kun at udtale, at det er ganske uegnet til Opnaelse af Formaalet. Hvorledes skal man ellers opnaa det? Paa alle andre Omraader gennemfører man, naar Landbruget har Vanskeligheder, slige Forsikringer, som skal afbøde kommende Tidens Vanskeligheder. Det har vist sig, at den Krise, som er kommet her til Danmark udefra, fortrinsvis har ramt de Landmænd, som sidder med den største Gæld, og ingen, tror jeg, tør paastaa eller antyde, at man ikke i Fremtiden vil blive udsat for lignende Kriser, lignende Svingninger i Konjunkturerne som dem, vi har oplevet i de sidste 20 Aar. Vi maa sikkert være forberedt paa Gentagelser i Fremtiden, og da Erfaringerne har vist, at Landbruget under slige Forhold ikke kan klare sig, men daglig, havde jeg nær sagt, kommer til Statsmagten med Anmodning

om Støtte for at komme igennem de Vanskeligheder, som Konjunkturkriserne har affødt for Landbruget, og da jeg fuldt ud erkender, at Samfundet ingenlunde er tjent med, at man overlader det udelukkende til Landbruget selv at klare dette Spørgsmaal — det vil jo i Virkeligheden sige: klare det gennem Tvangsauktioner, som man gjorde det for 50 Aar siden, da vi havde den sidste lignende Krise som den, vi nu oplever —, saa er det, jeg siger, at naar man er klar over, at Vanskelighederne er saa store, og at de vil indtræffe Tid efter anden, og at man ikke kan overlade til Landbruget selv at klare det, men at Staten maa støtte, saa er det ganske urimeligt at skyde Problemet bort fra sig og sige, at heroverfor kan man intet foretage sig, naar man dog i alle andre Forhold, hvor Landbruget bliver ramt af Uheld eller Ulykker, meget vel kan gennemføre noget saadant.

Dersom det kun drejer sig om de Enkeltheder, som Partiet Venstre har kritiseret, altsaa f. Eks. at det Beløb, der forlanges udbetalt, er for stort, saa vil jeg sige, at det kan vi meget vel forhandle om. Der er ikke noget i Vejen for, at man kan nedsætte det Beløb, vi efter Bestemmelserne foreslaar skal betales, og som efter de samme Regler skal udbetales, naar Konjunkturerne gaar den modsatte Vej. Man kan gøre det paa den Maade, som jeg har foreslaaet, men man kan ogsaa gøre det paa den Maade, at man udvider det, jeg vil kalde den neutrale Zone. Vi har jo foreslaaet, at naar Forrentningen gaar over et bestemt Punkt, skal der indbetales, og naar den kommer under, skal de paagældende nyde godt af Fonden. Hvis man vil udvide denne neutrale Zone, som vi har sat til 1 pCt., og inden for hvilken der hverken skal udbetales eller indbetales, vil man jo paa en Maade opnaa mindre Krav, men til Gengæld ogsaa mindre Ret. Man kan ogsaa gaa den Vej at sige: den Zone, hvor der slet ikke sker noget, skal ikke medregnes, naar Landbrugerne skal til at betale, eller naar de skal til at have Penge, altsaa naar Konjunkturerne gaar nedad. Der er ikke det fjerneste i Vejen for at forhandle om disse Spørgsmaal og naa til et Resultat, som er fuldt forsvarligt. Hvis man fra Partiet Venstres Side havde ønsket det, var der Mulighed for, at man kunde naa til